

متن پرسش

به نام حق. سلام استاد: خدا قوت. استاد در اوایل شرح مقالات درباره ی ذکر یونسیه فرمودین و بنده در طول روز به صورت پراکنده می گفتم ولی رساله ی لقاءالله مرحوم ملکی تبریزی را هم مطالعه کردم و تصمیم به مداومت بر این ذکر داشتم اما با دیدن پرسش های سایت متوجه شدم که باید استاد اجازه دهند، حالا استاد اجازه می دهید؟ یا باید برای شروع التماس خروج از ظلمات ۱۲_۱۳ سال صبر کنم؟ مدتی ذکر اللهم اغنی بحلالک عن حرامک... را ده مرتبه بعد از نماز صبح برای تقرب می گفتم نه به نیت خاصی، بعد از مدت کوتاهی حالم بسیار دگرگون شد مدام گریه می کردم و بسیار بیتابی می کردم و خودم را به نحو عجیبی از همه جز خدا بی نیاز می دیدم، دوست داشتم یک گوشه بنشینم و فقط برای خدا اشک بریزم و اصلا دلیلش را نمی دانستم که یک لحظه انگار کسی به من گفت که به خاطر آن ذکر است و پس از مدتی خود به خود آن ذکر از سرم افتاد. به نظرتان اگر ادامه می دادم برای انقطاع بهتر نبود؟ و درباره ی ریاضت شنیدم که قبل از چهل سالگی وهم را تقویت می کند، بنده خیلی به خوردن تنقلات عادت داشتم، از اول ماه رمضان برای تضعیف نفس شکر خدا ترک کرده ام آیا اینطور کارها ریاضت است؟ بعد استاد از سال ها پیش گاهی با کسی در ذهنم صحبت می کنم که مرا راهنمایی می کند و گاهی دعوایم می کند او از من بهتر و انسان تر است و بیشتر از من می داند، ولی خجالت می کشیدم به کسی بگویم. برایم سؤال بود که این کیست دیشب موقع خواب او که صورت و جسمی ندارد به من گفت که او همان خود بالاتر من است و برایم سؤال شد که من او هستم یا او من است؟ و او گفت تو من هستی یعنی او اصل است و من فعلی فرع، و من باید بروم تا او بیاید و من های دیگری هم بالاتر از او منتظر هستند. اصلا من برتر آدم با آدم حرف می زند یا من توهم می زنم؟ ببخشید که مزاحمتان می شوم ولی این حرف ها را زیر آسمان خدا و سایه ی مولایمان به چه کسی می توان گفت جز شما؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در مورد ذکر یونسیه و آن نوع مداوتی که اساتید تأکید بر ۴۰۰ مرتبه و یا نیم ساعت به صورت مستمر را مطرح می کنند، باید بعد از سن چهل سالگی و آن هم به نظر می آید بهتر است از طریق استادی که روحیه شما را می شناسد، انجام شود. ولی ذکر مشهوری که بعد از نماز دارید ذکر خوبی است. در مورد آن احوالاتی که می فرمایید کسی با شما صحبت می کند، سعی کنید منصرف شوید زیرا خطر ورود شیطان با همان مقدس مآبی هایش هست بالاخره ما معارف و روایات

و آیات را برای خود حجت می‌دانیم. موفق باشید